

Tisztelt Balog Zoltán Miniszter Úr!

Hiszünk a társadalmi integráció szükségességében. Tudjuk, hogy a leszakadó csoportok, szegénységben élők – cigányok és nem cigányok – fontos, értékkel bíró tagjai a társadalmunknak, akikről nem mondhat le Magyarország.

Megfelelő feltételek mellett – például a jelenlegitől drámai mértékben eltérő, modern és méltányos oktatási rendszer esetén – közhelyszerű felismerés lenne mindenki számára, hogy ők nem terhet, hanem lehetőséget jelentenek az ország számára.

Büszkék vagyunk arra, hogy esélyegyenlőségi szakértőként, mentorprogramot és tanodát szervező aktivistaként, egyetemi oktatóként sokat teszünk a társadalmi integrációért.

Hiszünk a civil szerveződések szükségességében. Tudjuk, hogy a civilek társadalomszervező ereje, innovációs képessége sikeresebb és boldogabb helyé teszi Magyarországot. Bejegyzett vagy informálisan működő, helyi vagy országos hatókörű, egyházi háttérű vagy világi, nagy költségvetésű vagy teljesen önkéntes alapon működő szervezetek egyaránt építik az országot, aktivizálják az embereket, s megoldják esetenként az állam által ellátatlan feladatokat.

Büszkék vagyunk arra, hogy civilszervezetek vezetőiként, munkatársainkkal, önkénteseinkkel együttműködve tudatosan és aktívan dolgozunk a magyar társadalom fellendítéséért. Mindehhez az elmúlt években nemcsak magyar, svájci, norvég, liechtensteini és izlandi állami, amerikai és angol alapítványi, európai uniós, multinacionális és kisvállalati forrásokat használtunk fel, hanem legnagyobb büszkeségünként, egyéni adományokat is.

Hiszünk az Európai Unióban. Tudjuk, hogy Magyarország számára kulturálisan, gazdaságilag, politikailag egyaránt fellendülést és biztonságot hozott az Európai Unióhoz történő csatlakozás. Falak omlottak le, lehetőségek nyíltak számunkra, s egyszerűen azt éreztük: hazaértünk végre.

Büszkék vagyunk arra, hogy az Európai Unió állampolgárai vagyunk, s úgy gondoljuk, hogy az integráció elmélyítésével lehet sikeresebbé tenni a szövetséget.

A jelenlegi magyar kormány szemlátomást nem tartja fontosnak a társadalmi integrációt. Önök számos rendelkezéssel, finanszírozási eljárásokkal, illetve a hatályos szegregációellenes törvények érvényesítésének hiányával ösztönzik az elkülönítést. Hitet tesznek az iskolai szegregáció mellett. Korrupt, felzárkóztatási pénzeket ellopó roma vezetők védelmével nemcsak bűnözőket támogatnak, hanem lerombolják a roma közösségek méltóságát, előítéletek áldozatává teszik tagjait, miközben a korrupciós hálózatok működtetése, felzárkóztatási pénzek lenyúlása vagy hatékonytalan felhasználása elsősorban kormányközele, nem roma érdekkörökhöz köthető. A szegénységben élőket sorsukat megérdemlő parazitáknak tekintik és előítéletek céltáblájává teszik, miközben a rendszerhibák áldozatait csak a rendszerek megváltoztatásával lehet megsegíteni.

Önök ellenségnek tekintik a civilszervezetek nem szervilis részét, mivel nem tűrik a kritikát – miközben a civilek egyik fontos, alapvető feladata az ellátórendszerek monitoringja, az esetleges problémák felismerése és megoldásának elősegítése. Azonban az Önök paranoid szemlélete az ellenvélemények megfogalmazását politikai támadásnak tekinti, ami nem egy probléma jobbító szándékú megoldására irányul, hanem a magyar érdekek ellen ármánykodik. Merthogy a kormányt azonosítják Magyarországgal, a kormány döntéseinek a kritikáját pedig a hazaárulással, amit nyilván csak fizetett külföldi ügynökként érdemes végezni. Mindezt a beteg gondolatot a propaganda középpontjába helyezik, ellenségként azonosítva a civilszférát. Nemzeti Konzultációnak hazudott gyűlöletkeltő kampánnyal az ország függetlenségét veszélyeztető erőként mutatják be a külföldi adományokat is elfogadó szervezeteket. Törvénymódosítást kezdeményeznek ezen szervezetek átláthatatlan működésére hivatkozva, miközben minden épeszű ember tudja, hogy a megtámadott szervezetek többszörös kontroll alatt dolgoznak, nemcsak a projektleszámolás során és az adóhatóság felé adnak számot a forrásaik felhasználásáról, hanem a bíróság felé is – bárki számára elérhető, nyilvános – éves jelentéseket készítenek, amelyben részletesen beszámolnak támogatóikról, tevékenységeikről. A törvénymódosítás célja tehát a szervezetek stigmatizálása, az ellenük történő hangulatkeltés és a további ellehetetlenítés előkészítése.

Az Ön kormánya az Európai Unió ellen is uszító propagandát folytat, „Brüsszel” ellen hangolva teleplakátolják az országot, teleszemetelik a postaládáinkat. Költik az adóforintjaikat és az Európai Uniótól kapott felzárkóztatási pénzeket, miközben azt a bravúrt is végrehajtják, hogy már a kérdéseikkel is hazudnak.

Évek óta részt veszünk az Ön által alapított Antiszegregációs Kerekasztal munkájában, ahol civil, egyházi és kormányzati szakemberek vitatják meg rendszeresen az aktuális esélyegyenlőségi témaköröket, s próbálnak folyamatokat generálni, eredményeket elérni az antiszegregáció területén. Számos alkalommal éreztük úgy, hogy jelenlétünkkel legitimáljuk (a szerintünk) alapvetően hibás szakpolitikai döntéseket, de ezt megfelelő árnak gondoltuk azért, hogy időnként hozzájárulhattunk nagyobb problémák megelőzéséhez, pozitív folyamatok elindításához, hatékony érdekérvényesítő tevékenységekhez. A fent leírt folyamatok ellen tiltakozva ma – az Európai Unió csatlakozási szerződés aláírásának 14. évfordulóján – kilépünk az Antiszegregációs Kerekasztal tagjai közül.

Üdvözlettel,

Berki Judit és Szűcs Norbert

Bátonyterenye-Szeged, 2017. 04. 16.